

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/76/2019
Identifikačné číslo spisu:	7814010453
Dátum vydania rozhodnutia:	10.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7814010453.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci obvineného O. T. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 10. júna 2020 v Bratislave o dovolaní obvineného O. T. proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. novembra 2016, sp. zn. 7To/74/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného O. T. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 24. júna 2016, sp. zn. 2T/42/2014, bol obvinený O. T. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., v znení novely č. 334/2012 Z. z., a to na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času v mesiaci december 2012, až do februára 2013, nakupoval od I. N., odsúdeného v inej trestnej veci, metamfetamín (pervitín), ktorý je zaradený v zmysle zákona č. 13/2014 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, pričom obžalovaný O. T. približne od mesiaca september 2012 až do 9. februára 2013 predával metamfetamín E. J., odsúdeného v inej trestnej veci, odkúpený v presne nezistenom čase a okrem iného aj od presne nezistenej osoby, ktorý takto získaný metamfetamín odpredával na rôznych miestach v meste T. a následne dňa 9. februára 2013 kúpil za sumu 1.500,- € metamfetamín v množstve 45,20 g, s priemerným obsahom metamfetamínu 63,7 %, z ktorého by bolo možné pripraviť 452 obvykle jednorazových dávok drogy v hodnote 3.616,- € na čiernom trhu, ktoré si objednal v telefonickom rozhovore s odsúdeným I. N.. Na miesto stretnutia sa obžalovaný O. T. dostavil na OMV Citroen Jumper, EČV RV-XXX BO so svojim bratom, obžalovaným C. T., ktorý pokračoval v jazde v smere na

obec O., až do zastavenia príslušníkmi PZ, zatiaľ čo obžalovaný O. T. z auta vystúpil a prišiel k autu odsúdeného I. N., ktorý na miesto stretnutia priniesol drogy, kde mal prevziať metamfetamín v množstve 50 g dohodnutom podľa telefonického dohovoru zo dňa 3. februára 2013, pričom k odovzdaniu finančnej hotovosti odsúdenému I. N. došlo, avšak metamfetamín si obžalovaný O. T. neprevzal z dôvodu zadržania obvinených príslušníkmi PZ, pričom obžalovaný O. T. sa uvedeného konania dopustil po tom, ako mu bolo rozsudkom Okresného súdu Rožňava z 18. mája 2011, sp. zn. 3T/29/2011, uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 (tri) roky, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák.

Za to bol obvinenému O. T. uložený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to:

- mobilného telefónu zn. Nokia 6300, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou T-Mobile XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- mobilného telefónu zn. Nokia 6120, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou TESCO XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- mobilného telefónu zn. Nokia 6020, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou TESCO XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- finančnej hotovosti vo výške 1.500,- (tisíc päťsto) Eur, vedenú na účte Okresnej prokuratúry Košice I, v štátnej pokladnici č. účtu D. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obvinený O. T. i prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I Krajský súd v Košiciach o nich rozhodol rozsudkom z 10. novembra 2016, sp. zn. 7To/74/2016, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok u obvineného O. T. vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému O. T. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. ho pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest prepadnutia vecí a to:

- mobilného telefónu zn. Nokia 6300, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou T-Mobile XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- mobilného telefónu zn. Nokia 6120, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou TESCO XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- mobilného telefónu zn. Nokia 6020, strieborno - čiernej farby, IMEI XXXXXX/XX/XXXXXX/X, so SIM kartou TESCO XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,
- finančnej hotovosti vo výške 1.500,- (tisíc päťsto) Eur, vedenú na účte Okresnej prokuratúry Košice I, v štátnej pokladnici č. účtu D..

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému O. T. uložil ochranný dohľad na dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Inak napadnutý rozsudok u obvineného O. T. ostal nezmenený. Podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného O. T. a okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanému C. T..

Obvinený O. T. podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Alexandra Milka dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu z 10. novembra 2016, sp. zn. 7To/74/2016. Ako dovolacie dôvody uplatnil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c) a písm. g) Tr. por. obvinený O. T. okrem iného namietal, že telefonické hovory, ktoré sú vyjadrené v skutkovej vete rozsudku o uznaní viny nezodpovedajú skutkovým zisteniam obsiahnutých v telefonických rozhovoroch medzi C. T. a I. N. a C. T. a ním. V priebehu dokazovania na súde nemal obvinený možnosť sa vyjadriť k predmetným telefonickým hovorom, pretože neboli prehraté predmetné hovory a prepisy hovorov, resp. SMS komunikácia neboli objektivizované v súvislosti s jeho obhajobou, že účastnícke stanice nikdy nepoužíval. Súd ďalej uznal vinu obvineného na základe výpovede I. N. z prípravného konania, ktorý dôkaz nebol objektivizovaný vykonaním navrhnutých dôkazov, prehratím zvukových nahrávok telefonických hovorov. Okrem toho výsluch I. N. nepostačuje na ustálenie skutkového stavu, pretože jeho výsluch nebol vykonaný kontradiktórne a v prítomnosti tlmočníka, preto súd nemal pri ustálení skutkového stavu vychádzať z takto vykonaného dôkazu. Bez kontradiktórneho výsluchu I. N. je rozhodnutie súdu o vine obvineného, podľa jeho názoru nezákonné.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený poukázal v prvom rade na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zo 17. mája 2017, sp. zn. 6 Tdo 46/2016, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. februára 2016, sp. zn. 7To/98/2015. Predmetné rozhodnutie je novou skutočnosťou s prihliadnutím k tomu, že obvinený O. T. bol uznaný vinným na základe skutkových okolností priamo súvisiacich so zmienenou trestnou vecou, ktorá sa týka I. N., o ktorých najvyšší súd rozhodol a vyslovil, že konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon uvedeným rozsudkom. Obvinený pokračoval, že pokiaľ by súdy v jeho trestnom konaní vychádzali z dohodnutej sumy 1500 eur, malo by to vplyv na iné rozhodnutie o vine a konanie obvineného by nebolo právne kvalifikované v zmysle ustanovenia § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák.

Záverom obvinený navrhol, aby najvyšší súd na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj správnosť postupu konania krajským súdom, ktoré predchádzalo rozhodnutiu so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g), písm. i) Tr. por. a po preskúmaní zrušil napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 7To/174/2016, zo dňa 10. novembra 2016 a prikázal mu vec znova prerokovať a rozhodnúť.

K podanému dovolaniu obvineného O. T. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokurátor Košice I, ktorý mal za to, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v tejto veci je zákonné, pričom nie je daný dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por., ako ich konštatuje obvinený. Vzhľadom na absenciu namietaných dovolacích dôvodov navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Tr. por. podané dovolanie odmietol.

Najvyšší súd ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zjavné, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zjavné, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnemu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Vzhľadom na skutočnosti tvrdené obvineným v podanom dovolaní, ktoré sú väčšinou totožné s tými odvolacími, dáva na tomto mieste najvyšší súd v prvom rade do pozornosti už podrobné a jasné odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 10. novembra 2016, sp. zn. 7To/74/2016, s ktorým sa plne stotožňuje. Dovolací súd upriamuje zreteľ i na vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I, ktorý sa s dovolacími námietkami obvineného vysporiadal zrozumiteľným a jasným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti ku dovolaciemu dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných charakteristík spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej spojitosti najvyšší súd zdôrazňuje, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

Konkrétne ku dovolacím námietkam subsumovanými pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., týkajúcich sa nezohľadnenia obhajoby v súvislosti s telefonickými hovormi medzi C. T. a I. N. a C. T. a obvineným O. T., resp. správami SMS, a porušenia kontradiktórnosti v trestnom konaní pri výsluchu I. N. z prípravného konania, najvyšší súd konštatuje, že namietané zo strany obvineného v danej veci nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd pripomína, že hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Jedná sa o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy vyhodnotené v jeho prospech.

K namietanej neprítomnosti tlmočníka pri výsluchu I. N. najvyšší súd len uvádza, že hneď zo zápisnice o výpovedi svedka I. N. z 5. decembra 2013 (č. l. 175-184) vyplýva, že svedok rozumie slovenskému jazyku a tlmočníka si nežiadal. Nie je dovolaciemu súdu známe ako obvinený O. T. dospel k záveru, že I. N. potreboval tlmočníka.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. tak nie je splnený.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Dovolací súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu v tejto veci boli súdom všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom a zároveň v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotené, a to platí aj o vyššie zmienených telefonických hovoroch a SMS, ku ktorým obsahu, ako vyplýva zo spisového materiálu, sa obvinený mal možnosť vyjadriť.

V konečnom dôsledku dovolací dôvod ani podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - viď § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia obvineného O., ktoré smerovali len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu, a preto sa nimi nie je potrebné ďalej zaoberať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, najvyšší súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa. Na tom nič nemení ani citovaný rozsudok najvyššieho súdu zo 17. mája 2017, sp. zn. 6 Tdo 46/2016, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. februára 2016, sp. zn. 7To/98/2015.

Vo všeobecnosti sa žiada podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie O. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nie je splnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto

uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.